

El coronavirus aguditza la crisi d'una Unió Europea desorientada

written by Jaume Renyer | 3 d'abril de 2020

Josep-Lluís Carod-Rovira escrivia abans-d'ahir a *Nació Digital*: ["L'Europa missing"](#), descrivint de manera erudita allò que alguns analistes i estudiosos de la política internacional exposen de fa temps. La Unió Europea actual ni respon als principis democràtics fundacionals ni té cap estratègia de futur en cap dels àmbits fonamentals que marquen el ritme del món globalitzat.

Això s'esdevé precisament en el moment que Josep Borrell, el més notable dels espanyolistes nostrats, és l'Alt representant de la Unió Europea per a Afers exteriors i Política de Seguretat. Afrontar la crisi del coronavirus és una de les tasques que hauria d'assumir per raó del càrrec, de moment el que ha fet és lliurar a l'Iran una ajuda de vint milions d'euros en material sanitari desafiant les sancions dels EUA a aqueix règim genocida. *Le Point* titulava el cas així: ["L'Europa au chevet de l'Iran, malgré les sanctions américaines"](#). El mateix Josep Borrell en persona va anar fa unes setmanes a Teheran per donar suport a la continuïtat del [pacte de Viena](#) sobre l'energia nuclear iraniana. Així ha aconseguit: ajudar una dictadura, enervar els EUA, i evidentment Israel, a canvi de cap contrapartida tangible per a Europa.

Significativament, Israel (un dels estats que està responent millor al coronavirus emprant la tecnologia de seguretat a favor dels ciutadans amb tests i seguiments massius) és ignorat a l'hora de cercar ajuda. Josep Borrell no hi té precisament bona premsa ateses les reiterades crítiques a Israel, al pla de pau de Trump, que contrasten amb

l'afavorimet acrític de l'ANP. Manfred Gerstenfeld va publicar un report punyent sobre la diplomàcia europea: "[European Appasement Is Alive and Well](#)", als perspectives Papers, número 1.464, corresponent al primer de març d'enguany, editat pel BESA Center, il·lustrant-lo amb una fotografia de Josep Borrell.

Per acabar-ho d'embolicar, aqueix precursor de la desinfecció de masses (aplicada als catalans amb propòsits perversos) publica abans-d'ahir un article al seu portal oficial de la UE que ha fet enfadar la Xina comunista: "[La pandemia del coronavirus y el nuevo mundo que está creando](#)".

Quan la Unió Europa no s'ha refet encara del cop que ha suposat el Brexit, i essent incapaç de bastir una política comuna per fer front a la Covid-19, hom engega converses per incorporar dos estats balcànics més: Albània i Macedònia del Nord. Potser existeixen arguments estratègics per fer-ho i evitar així la penetració de l'islamisme otomà, però la prioritat hauria de ser refer la solidaritat real en termes econòmics i socials entre el conjunt de les entitats estatals i subestats que la integren. Això critica Maxime Tandonnet ahir a *Le Figaro*: "[Élargissement de l'Union européenne à l'heure du Coronavirus: une fuite en avant suicidaire dans le déni](#)".